

[Kaj Poulsen]

Vi må selvfølgelig tage til efterretning, at det er Det Konservative Folkepartis holdning, at sådan skal forskellen altså være. Men ligesom sidst da vi behandlede det her, tror jeg, at der vil kunne samles et flertal uden om regeringen for at få samme sanktion. Det var faktisk det, der blev gennemført, da man indførte 79-ugersreglen. Da fik man også beskyttelsen for gravide op på samme niveau. Jeg tror, at det samme flertal vil tegne sig denne gang for at få det op på 104 uger.

Ole Henriksen (SF):

Hvis jeg husker rigtigt, så er det en 78-ugersregel, og den kom ind på baggrund af et radikalt ændringsforslag, idet man ønskede at skærpe rammen, strafferammen, eller hvad man nu vil kalde sådan noget, godtgørelsesrammen. Det er selvfølgelig derfor, SF også dengang var imod, at vi gik op til en helt urimelig størrelse, hvad denne godtgørelse andrager. Selvfølgelig er vi også modstandere af det, som ligger i nærværende forslag, men vi er i det hele taget modstandere af loven, og det var vi altså allerede i 1982, da den blev vedtaget.

Vi mener, loven er formålsløs på mange områder. Vi mener også, at den prøver at blande sig i almindelige interessekonflikter i samfundet, f.eks. familiestridigheder. Det er interessekonflikter, og dem tror vi ikke på at man kan straffe sig ud af. Det hjælper ikke noget. Man kan jo heller ikke sige, at fordi der er en interessekonflikt i et ægteskab, så skal det medføre den ene eller den anden form for straf. Måske kan det være en lettelse, at der kommer en skilsmisse ud af det. Vi mener, man må være indstillet på, at i et samfund med forskellige holdninger og interesser er der altså også interessekonflikter, og at dem kan man ikke straffe sig ud af.

Endelig kan man sige, at en arbejdsgiver kan slippe af med næsten en hvilken som helst af sine ansatte uanset disse love, også når det gælder barselorlov, også når det gælder en tillidsmand og en sikkerhedsrepræsentant og på andre områder. Det er bare et spørgsmål om at gribe den pågældende i at komme for sent et par gange, så slipper arbejdsgiveren af med en. Arbejdsgiveren giver en advarsel første gang, og anden gang får man at vide: Jamen du bliver ved med at komme for sent, så du er fyret. Så er fyringen selvforskyldt, og så har man ikke nogen rettigheder, heller ikke i det fagretlige sy-

stem. Derfor kan en arbejdsgiver slippe ud af det.

Øg man kan finde de samme årsager for en, der er gravid. Det har vi kørt mange sager på med graviditet, for dér har vi et helt klart problem, idet en arbejdsgiver kan udnytte sin ret til at lede og fordele arbejdet og antage og afskedige.

Så jeg tror, at både den store og den lille arbejdsgiver nok skal finde ud af, selv om man nu hæver strafferammen, at løse det her problem. Derfor anser vi altså lovgivning for overflødig, og derfor kan vi ikke støtte det.

Med hensyn til selve forslaget forstår jeg ikke, at der skal ske forskelsbehandling af offentlige og private virksomheder. Det vil sige, at i den offentlige sektor skal der håndhæves én ret, mens der i den private sektor er mulighed for, at man kan forhandle sig frem til, at den pågældende afgår fra firmaet. Det synes jeg er en højst besynderlig forskelsbehandling af offentlige og private virksomheder.

Det er kun for at blande mig i noget, som jeg i øvrigt er imod, men der er da i hvert fald en helt klar forskelsbehandling på det her område.

Endelig vil jeg sige, at jeg forstår heller ikke, at denne godtgørelse skal hæves. Jeg er ikke klar over, hvor mange sager der har været på det her område, måske 4-5 stykker, mens loven har været gældende, noget i den stil. Derfor kunne det være interessant her eller i udvalget at få at vide, om den ramme, man har i dag, 78 uger, overhovedet har været udnyttet, om domstolene har sagt: Vi giver det maksimale, som kan gives, 78 ugers godtgørelse. Det tror jeg da ikke at man har været oppe på endnu, og derfor er det også mærkværdigt, at man nu vil til at sætte denne ramme op til 104 uger.

Vi er som sagt modstandere af forslaget, ligesom vi er det af loven i almindelighed.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Hørte jeg virkelig rigtigt? Mener hr. Ole Henriksen, at det er fuldstændig overflødigt og hen i vejret at have bestemmelser om beskyttelse mod afskedigelse i lovgivningen? Nu hørte vi før barselspørgsmålet blive inddraget i debatten. Mener hr. Ole Henriksen virkelig, at det er fuldstændig formålsløst? Så synes jeg i hvert fald, der er tale om et nyt signal fra SF's side.